

خدا آمرزنده مهربان (۷۰) .

وهرکه توبه کند و کارشائسته بجا آورد پس
هرآئینه وی رجوع میکند بخدا رجوع
کردنی (۷۱) .

وآنانکه گواهی دروغ نمی دهند و چون
بگذرند بریهوده بگذرند به روش بزرگان
(۷۲) .

وآنانکه چون پند داده می شود ایشان را
بآیات پروردگار ایشان کرو کور نه افتند
بشنیدن آن^(۱) (۷۳) .

وآنانکه می گویند ای پروردگار مابه بخش
مارا از زنان ما و از فرزندان ما روشنی
چشم و قرار ده مارا پیشوای متقیان (۷۴) .

آن جماعت جزا داده شود ایشان را مقام
بلند بخاطر آنکه صبر کردند، برخوردار
کرده شوند در آن ایشان بدعای خیر و سلام
(۷۵) .

جاویدان آنجا، بهشت نیک آرام گاه ست
و نیک مقام ست (۷۶) .

بگو اعتنا نمی کند به شما پروردگار من
اگر نباشد عبادت شما پس هرآئینه دروغ
پنداشتید پس البته باشد جزای آن لازم
(۷۷) .

سوره شعراء مکی است و آن دو صد و بیست و هفت آیت و یازده رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿۷۰﴾

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿۷۱﴾

وَالَّذِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَهُمْ يُحِبُّونَ وَإِلَى اللَّهِ تُجِيبُونَ ﴿۷۲﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَةً طَيِّبَةً وَالَّذِينَ كَانُوا يَتَزَوَّجُونَ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَهُمْ يُحِبُّونَ وَإِلَى اللَّهِ تُجِيبُونَ ﴿۷۳﴾

أُولَئِكَ يُجِزُونَ الْعُقُوبَةَ بِصَابِرٍ وَأُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ فِيهَا نِجَاتٌ ﴿۷۴﴾

غُلِّدِينَ فِيهَا حَسْبَتْ سُنَّتُهُمْ أَوْ مَقَامًا ﴿۷۵﴾

قُلْ مَا يَعْذِبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَوَامًا ﴿۷۶﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱) یعنی بلکه دیده و شنیده سجده کنند .

طَسَّرَ ①

طَسَّرَ (۱) .

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْبَيِّنَاتِ ②

این آیات کتاب روشن ست (۲) .

لَعَلَّكَ بَآخِرَ نَفْسِكَ الْآيَاتُ لِنُؤْمِنِينَ ③

شاید تو هلاک کننده ای خویشتن را به سبب آنکه مسلمان نمی شوند (۳) .

إِنْ تَشَاءُ نُنزِلْ عَلَيْهِنَّ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّكَ

اگر خواهیم فرود آریم برایشان از آسمان نشانه ای پس شودگردن های ایشان پیش

أَعْتَابَهُمْ لَمَّا خُصِبِمْ ④

آن نیایش کننده (۴) .

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَكَانُوا عَنْهُ

ونمی آید بدیشان هیچ پندی نواز جانب رحمن آورده مگر می باشند از آن

مُعْرِضِينَ ⑤

روگرداننده (۵) .

فَقَدْ كَذَّبُوا فَاسِيَايَهُمْ أَنْبَأُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑥

پس ثابت شدکه ایشان دروغ شمردند پس خواهد آمدبایشان عاقبت آنچه که بآن

تمسخر می کردند (۶) .

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ قَبْلُ ذَوُجٍ كَرِيمٍ ⑦

آیاندیده اند بسوی زمین چه قدر رویانیدیم در آن ازهر جنس نیک (۷) .

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَإِن كَانُوا لَكَاذِبِينَ ⑧

هرآئینه درین ماجرا نشانه است ونیستند بیشترین ایشان مسلمانان (۸) .

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑨

وهرآئینه پروردگار تو همان ست غالب مهربان (۹) .

وَإِذْ تَأَذَى رَبُّكَ لِمُوسَى إِذْ أَخْبَأَهُ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑩

وانگاه که آواز داد پروردگارتو موسی را که بیپیش گروه ستمگاران (۱۰) .

قَوْمٍ فِرْعَوْنُ الْأَيْقُونَ ⑪

بیپیش قوم فرعون آیا پرهیزکاری نمی کنند (۱۱) .

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ بُونِ ⑫

گفت ای پروردگار من هرآئینه من می ترسم ازآنکه دروغگو شمرندمرا (۱۲) .

وَيُضَيِّقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسانِي فَارْسِلْ إِلَيَّ هَارُونَ ⑬

وتنگ شودسینه من وجاری نمی گردد زبان من پس پیغامبری را فرست بسوی

وآنچه در میان اینهاست اگر یقین آورنده اید
(۲۴) .

گفت فرعون آنرا که حوالی او بودند
آیانمی شنوید (۲۵) .

گفت موسی پروردگار شماست و
پروردگار پدران پیشین شماست (۲۶) .

گفت فرعون هر آینه پیغامبر شما که
فرستاده بسوی شما دیوانه ست (۲۷) .

گفت موسی پروردگار مشرق و مغرب و آنچه
در میان اینهاست اگر درمی یابید (۲۸) .

گفت اگر خداگرفتی غیر مرا البته قرار دهم
تراز زندانیان (۲۹) .

گفت آیا بزدان کنی اگر چه بیارم پیش
تو چیزی روشن را (۳۰) .

گفت بیار آن را اگر از راست گویانی (۳۱) .

پس بینداخت عصای خود را پس ناگهان
وی از دهای آشکار بود (۳۲) .

و بر آورد دست خود را پس ناگهان وی
سفید بود برای بینندگان (۳۳) .

گفت فرعون بجماعتی که حوالی او بودند
هر آینه این شخص جادوگریست دانا
(۳۴) .

میخواهد که بیرون کند شمارا از سرزمین
شما بسحر خود پس چه می فرمائید مرا
(۳۵) .

گفتند موقوف دار اورا و برادرش را
و بفرست در شهرها نقیبان را (۳۶) .

تایباند پیش تو هر جادوگر دانارا (۳۷) .

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَكُنْتُمْ مَجْنُونًا ①

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَقْلَامِ ②

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمُ لَمَجْنُونٌ ③

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ④

قَالَ لِمَنِ اتَّخَذْتَ الْهَاتِحَ فَرَى لَكُم كَذِبًا مِنْ السَّجْوِينَ ⑤

قَالَ أَوْ لِحِبْنِكِ بَنِي هُوَ بَيْنِي ⑥

قَالَ فَأَيِّ بَيْتٍ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ ⑦

فَأَلْفَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثَعْلَبٌ مُنْتَهِنٌ ⑧

وَنَزَّوِيْدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضٌ لِلنَّظِيرِينَ ⑨

قَالَ لِلْمَلَائِكَةِ إِن هَذَا السَّحْرُ عَلَيْنَا ⑩

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِحُجْرٍ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ⑪

قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَأَتَعَفَّى فِي الْمَدَائِنِ حُرُوبِينَ ⑫

يَأْتُوكَ بِالْحَقِّ سَخَابٌ عَلَيْهِ ⑬

پس جمع کرده شد ساحران بمیعادِ روز
معین (۳۸) .

وگفته شد بمردمان آیاشما جمع شونده
اید (۳۹) .

بودکه مایپرویِ ساحران کنیم اگرایشان
غالب شوند (۴۰) .

پس چون حاضر شدندساحران گفتند
فرعون را آیامارمزدی بُود اگرماغالب
شویم (۴۱) .

گفت آری وهرآئینه شما آنگاه از مقربان
باشید (۴۲) .

گفت بایشان موسیٰ بافکنید آنچه
شماافکننده اید (۴۳) .

پس انداختند ریسمانهای خودرا
وعصاهای خودرا گفتند قسم به بزرگی
فرعون هرآئینه مالبتّه غالبیم (۴۴) .

پس انداخت موسیٰ عصای خودرا پس
ناگهان وی فرومی برد آنچه بی حقیقت
به دروغ آورده بودند (۴۵) .

پس انداخته شدند ساحران سجده کنان
(۴۶) .

گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها
(۴۷) .

پروردگار موسیٰ وهارون (۴۸) .

گفت فرعون آیاایمان آوردیدبموسیٰ پیش
ازآنکه اجازت دهم شما را هرآئینه وی
رهبر شماست آنکه بیاموخت شماراجادو
پس خواهید دانست البتّه بِبُرْمِ دستهای
شمارا وپاهای شمارایکی ازجانب راست

فَجَمِعَ الشَّحْرَةَ لِيَقَاتِ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۳۸

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۳۹

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ الشَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۴۰

فَلَمَّا جَاءَ الشَّحْرَةَ قَالُوا لِلْفِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا الْكِرَامُ إِنَّا كُنَّا
مَعْنُ الْغَالِبِينَ ۴۱

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّمَا إِذَا الْبَيْنَ الْمُقْتَرِبِينَ ۴۲

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْفُونَ ۴۳

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَنصُرُ الْغَالِبِينَ ۴۴

فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۴۵

فَأَلْفَىٰ الشَّحْرَةَ يُسْجِدُونَ ۴۶

قَالُوا الْمَكَارِبُ الْعَلِيِّينَ ۴۷

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۴۸

قَالَ امْنُتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَمْلِكُونَ أَلْأَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
مَنْ خَلَفَ وَلَا دَصِيبَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ ۴۹

و دیگر از جانب چپ و البته بردار آویزم
شمارا همه يك جا (۴۹) .

گفتند هیچ زیان نیست هرآئینه بسوی
پروردگار خویش رجوع کنندگانیم
(۵۰) .

هرآئینه ماتوقع داریم که بیا مرزد برای
ما پروردگار ما گناهان مارا بسبب آنکه
شدیم اولین مسلمانان (۵۱) .

و وحی فرستادیم بسوی موسی که بوقت
شب روان کن بندگان مرا هرآئینه
شما تعاقب کرده شوید (۵۲) .

پس فرستاد فرعون در شهرها نقیبان
(۵۳) .

هرآئینه بنی اسرائیل گروهی اندك اند
(۵۴) .

و هرآئینه ایشان مارا بخشم آورده اند
(۵۵) .

و هرآئینه ما جماعتی ایم سلاح پوشیده
(۵۶) .

(خدای فرماید) پس بیرون کردیم قوم
فرعون را از بوستانها و چشمه ها (۵۷) .
و گنجها و منزل نیک (۵۸) .

و همچنین میراث دادیم این چیزها را به
بنی اسرائیل (۵۹) .

پس تعاقب ایشان کردند وقت اشراق
درآمده (۶۰) .

پس چون یکدیگر را دیدند هر دو گروه گفتند
یارانِ موسی هرآئینه بمارسیدند (۶۱) .

قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ الْآيَاتُ لَنَا مَوْجِبِينَ ﴿٥٠﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا إِنَّ كُنَّا أَكْثَرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أْمُرْ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَدْعُوا بِمُوسَىٰ وَيَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٥٢﴾

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ﴿٥٣﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَأَبْرَرَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَنفَعُ لَنَا لَأَلْفَظُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَنَا لَجَمِيعُهُمْ خَيْرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَدْيٍ وَعِوَيْنَ ﴿٥٧﴾

وَأَنْزَلْنَاهُمْ مَقَالَهُمْ كَرِيمًا ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا تَرَأَىٰ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّ الْمَدْرُورُونَ ﴿٦١﴾

گفت موسیٰ چنین نیست هر آئینه بامن
پروردگار منست راه خواهدمودمرا (۶۲).

پس وحی فرستادیم بسوی موسیٰ که به
عصای خود بزنی دریا را پس دریابشگافت
پس شد هر پاره مانند کوه بزرگ (۶۳).

و نزدیک آوردیم آنجا آن دیگران را (۶۴).

و خلاص ساختیم موسیٰ را و آنان را که
همراه وی بودند همه یک جا (۶۵).

باز غرق ساختیم آن دیگران را (۶۶).

هر آئینه درین ماجرا نشانه هست، و نبوندند
بیشترین ایشان مسلمانان (۶۷).

و هر آئینه پروردگار تو همان ست غالب
مهربان (۶۸).

و بخوان برایشان خبر ابراهیم (۶۹).

چون گفت به پدر خود و قوم خود چه
چیز را می پرستید (۷۰).

گفتند می پرستیم بتان را پس می باشیم
برایشان مجاورت کننده (۷۱).

گفت آیامی شنوند آواز شمارا چون
می خوانید (۷۲).

یا سودی رسانند بشما یازیان میدهند (۷۳).

گفتند نه بلکه یافتیم پدران خود را که چنین
می کردند (۷۴).

گفت آید دید آنچه می پرستیدید (۷۵).

شما و پدران پیشین شما (۷۶).

پس هر آئینه آنها دشمنان من اند مگر
پروردگار عالمیان (۷۷).

آنکه بیافریدمرا پس اوست که هدایت

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝۱۹

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ
كُلُّ نَجْوَىٰ كَالظُّورِ الْعَظِيمِ ۝۲۰

وَأَرْفَعْنَا فَوْقَ الْخَيْرِينَ ۝۲۱

وَأَجَعَلْنَا مَوْسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝۲۲

كَمْ أَغْرَقْنَا الْأَخْيَرِينَ ۝۲۳

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۲۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۲۵

وَأَتَىٰ عَلَيْهِمْ نَبَأُ بَرِيئِهِمْ ۝۲۶

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝۲۷

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُنُّهَا كَالْعَالَمِينَ ۝۲۸

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝۲۹

أَوْ يَبْصُرُونَكُمْ أَوْ يُبْصِرُونَ ۝۳۰

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝۳۱

قَالَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝۳۲

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۝۳۳

فَأَنهَرَهُمْ عِدْوًا لِي الْأَرْبَابِ الْعَالَمِينَ ۝۳۴

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝۳۵

کندمرا (۷۸) .

وآنکه او طعام میخوراند مرا و می
آشاماید مرا (۷۹) .

وچون بیماری شوم پس اوست که
شفامیدهد مرا (۸۰) .

وآنکه بمیراند مرا باززندگرداند مرا (۸۱) .

وآنکه توقع دارم که بیمارزد برای من گناه
من روز جزا (۸۲) .

پروردگارا عطاکن مرا حکمت و لاحق کن
مرا بشائستگان (۸۳) .

وپدید آر برای من ذکر نیک در پسینان
(۸۴) .

وقراردۀ مرا از وارثان بهشت بانعمت
(۸۵) .

و بیمارز پدر مرا هر آئینه وی بود از گمراهان
(۸۶) .

ورسوا مکن مراروزی که برانگیخته
شوند مردمان (۸۷) .

روزی که فائده ندهد مال ونه فرزندان
(۸۸) .

لیکن صاحب فائده آن بود که بیاردپیش
خداداد بی عیب را (۸۹) .

و نزدیک کرده شود بهشت برای متقیان
(۹۰) .

و ظاهر کرده شود دوزخ برای گمراهان
(۹۱) .

و گفته شود بایشان کجاست آنچه می

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۸﴾

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿۷۹﴾

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿۸۰﴾

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خِطِيئَتِي يَوْمَ الَّذِينَ ﴿۸۱﴾

رَبِّ هَبْ لِي عَمَّا أَتَقْبِي بِالطَّيِّبِينَ ﴿۸۲﴾

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿۸۳﴾

وَاجْعَلْ لِي مِنْ وَرَثَةِ الْجَنَّةِ التَّوْبَةَ ﴿۸۴﴾

وَاعْرِضْ لِي آتَاكَ مَا كَانَتْ مِنَ الصَّالِينَ ﴿۸۵﴾

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿۸۶﴾

يَوْمَ لَا يُفَعَّمُ مَالٌ وَلَا نَبُونَ ﴿۸۷﴾

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۸﴾

وَأَنْزَلَتْ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۸۹﴾

وَبَرَزَتْ الْجحِيمَ لِلْغَاوِينَ ﴿۹۰﴾

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۹۱﴾

پرستیدید (۹۲) .

بجز خدا آیانصرت میدهند شمارا
یا خودانتقام می کشند (۹۳) .

پس بررو انداخته شوند در آنجا بتان و
گمراهان (۹۴) .

ولشکر های شیطان همه يك جا (۹۵) .
گویند و در حالیکه ایشان در آنجا بایک دیگر
مکابره می کنند (۹۶) .

قسم بخدا هر آئینه ما بودیم در گمراهی
ظاهر (۹۷) .

چون برابر می ساختیم شمارا با پروردگار
عالمها (۹۸) .

و گمراه نکردند مارا مگر این بدکاران
(۹۹) .

پس نیست مارا هیچ شفاعت کننده (۱۰۰) .

ونه دوست مهربان (۱۰۱) .

پس کاش مارا یکبار رجوع باشد پس
شویم از مسلمانان (۱۰۲) .

هر آئینه درین ماجرا نشانه هست، ونیستند
بیشترین ایشان مسلمانان (۱۰۳) .

وهر آئینه پروردگار توهمان ست غالب
مهربان (۱۰۴) .

دروغگو شمردند قوم نوح پیغامبران را
(۱۰۵) .

چون گفت بایشان برادر ایشان نوح آیانمی
ترسید (۱۰۶) .

هر آئینه من برای شما پیغامبر با امانتم
(۱۰۷) .

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكَ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٢﴾

فَلْيَبْطِئُوا فِيهَا هُمْ وَالْقَائِرُونَ ﴿٩٣﴾

وَجُنُودَ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٤﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٥﴾

تَاللَّهِ إِنَّ كُتَابِي صَلِيلٌ مِّمَّنْ ﴿٩٦﴾

إِذْ نُسِيتُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

وَمَا أَضَلُّكُمْ إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٨﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٩٩﴾

وَلَا صِدْقِي حَيْثُومٍ ﴿١٠٠﴾

فَلَوْلَا لِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٣﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ إِذْ أَوْسَلِينَ ﴿١٠٤﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٦﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۸

پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید
(۱۰۸) .

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِلَّ رِبِّ
الْعَالَمِينَ ۝۱۹

و سوال نمی کنم از شما برتبلیغ رسالت
هیچ مزدی نیست مزد من مگر برپروردگار
عالمها (۱۰۹) .

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۲۰

پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید
(۱۱۰) .

قَالُوا أَنْزِلْ لَنَا آيَةً وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيُنَزَّلْنَ
آيَةً أَوْ آيَاتٍ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۲۱

گفتند آیا ایمان آوریم بر تو حالانکه پیروی
تو کرده اند سفلهگان (۱۱۱) .

قَالَ وَمَا عَلِيٌّ بِي مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۲۲

گفت نوح وجه میدانم بآنچه می کردند
(۱۱۲) .

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عِلَّ رِبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ۝۲۳

نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار
من اگر بدانید (۱۱۳) .

وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۲۴

و نیستم من دورکننده مسلمانان (۱۱۴) .

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝۲۵

نیست من مگر ترساننده آشکارا (۱۱۵) .

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ
مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝۲۶

گفتند اگر بازمانی توای نوح البته شوی
از سنگسار شدگان (۱۱۶) .

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝۲۷

گفت ای پروردگار من هرآئینه قوم من
دروغگو شمردند مرا (۱۱۷) .

فَاتَّقُوا بَنِي وَبَنِيهِمْ فَتَمَّ وَتَجِبَنِي وَمَنْ قَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۲۸

پس فیصله کن میان من و میان ایشان
فیصله کردن عظیم و خلاص گن
مرا و آنانرا که همراه من اند از مسلمانان
(۱۱۸) .

فَأَجِيبْنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَسْحُونِ ۝۲۹

پس نجات دادیم او را و آنانرا که همراه
اُبودند در کشتی پُر کرده شده (۱۱۹) .

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۝۳۰

باز غرق ساختیم بعد ازین باقی ماندگان
را (۱۲۰) .

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۳۱

هرآئینه درین ماجرا نشانه است، و نیستند

اکثرایشان مسلمانان (۱۲۱) .
 وهرآئینه پروردگار تو همان ست غالب
 مهربان (۱۲۲) .
 دروغگو پنداشتند قبیله عاد پیغمبران را
 (۱۲۳) .
 چون گفت بایشان برادرایشان هود آیامی
 ترسید (۱۲۴) .
 هرآئینه من برای شما پیغامبر با امانتم
 (۱۲۵) .
 پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من
 کنید (۱۲۶) .
 و سوال نمی کنم از شما بر تبلیغ رسالت
 هیچ مزدی، نیست مزد من مگر
 بر پروردگار عالمها (۱۲۷) .
 آیامی سازید بهر بلندی علامتی بی فائده
 (۱۲۸) .
 و می سازید محل های استوار گویا جاوید
 خواهید ماند (۱۲۹) .
 و چون دست می گشائید، دست می گشائید
 ستمگار شده (۱۳۰) .
 پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید
 (۱۳۱) .
 و بترسید از کسیکه امداد کرد شمارا بآنچه
 دانید (۱۳۲) .
 امداد کرده است شمارا بچهار پایان و
 فرزندان (۱۳۳) .
 و بوستانها و چشمه ها (۱۳۴) .
 هرآئینه من می ترسم بر شما از عذاب روز

وَإِنَّ رَبَّكَ لَكَلِمًا عَزِيزٌ ذُرِّيُّمٌ ﴿۱۲۱﴾

كَذَّبَتْ عَادٌ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۲﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أُخُوهُمْ هُودٌ الْاَلَتُّنَّوْنَ ﴿۱۲۳﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۲۴﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۲۵﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِلٌّ رِبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۶﴾

أَتَّبِعُونَ بِحُلِيِّ رَبِّهِمُ آيَةً يُتَّبَعُونَ ﴿۱۲۷﴾

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿۱۲۸﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿۱۲۹﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۳۰﴾

وَاقْتُوا الَّذِي آتَاكُمْ مِمَّا تَعْلَمُونَ ﴿۱۳۱﴾

أَمْ كُمْ يَأْتَعْبَاهُ وَبَيْنَ عِ ۱۳۲﴾

وَجَنَّتِ وَعَيُّونَ ﴿۱۳۳﴾

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۳۴﴾

بزرگ (۱۳۵) .

گفتند یکسان ست برماکه پنددهی یا نه
باشی ازپند دهندگان (۱۳۶) .

نیست این مگر عادتِ پیشینیان (۱۳۷) .
نیستیم ما عذاب کرده شدگان (۱۳۸) .

پس دروغگو پنداشتندش پس هلاک
ساختیم ایشان را هرآئینه درین
ماجرانشانه هست، ونه بودند بیشترین
ایشان مسلمانان (۱۳۹) .

وهرآئینه پروردگارتوهمان ست غالب
مهربان (۱۴۰) .

دروغگو شمردند قبیلهٔ ثمودپیغامبران را
(۱۴۱) .

چون گفت بایشان برادرایشان صالح
ایانمی ترسید (۱۴۲) .

هرآئینه من برای شما پیغامبربامانتم
(۱۴۳) .

پس بترسید ازخداو فرمانبرداری من کنید
(۱۴۴) .

وسوال نمی کنم از شما برتبلیغ رسالت
هیچ مزدی، نیست مزد من مگربر
پروردگار عالمها (۱۴۵) .

آیا ایمن گذاشته خواهید شددر آنچه
اینجاست (۱۴۶) .

دربوستانها وچشمه ها (۱۴۷) .

وگشتها ودرختان خرمائی که شگوفهٔ آن
نازک ست (۱۴۸) .

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٥﴾

إِنَّ هَذَا إِلَّا كَلْبُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

فَلَذُوبَةٌ أَهْلَكَهُمْ مِرَّةً بِفِي ذَلِكَ آيَةٌ وَمَا كَانُ

أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٨﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٩﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانٍ وَبِرْسَالَيْنِ ﴿١٤٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ طَلُوتُ الْاِسْمَعُونَ ﴿١٤١﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٢﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٣﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِلْمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾

أَتْرُكُونَ فِي مَالِهِمْ آمِنِينَ ﴿١٤٥﴾

فِي جَدَّتِ وَعُيُونٍ ﴿١٤٦﴾

وَنَدْوٍ وَنَحْلٍ طَلْمًا بَاهِضِيمٍ ﴿١٤٧﴾

وَكَيْفَ تَحْسَبُونَ مِنَ الْجِبَالِ مِثْلًا لِّبُنِي آدَمَ ۖ

قَالُوا اللَّهُ وَأَطِيعُوا ۖ

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

الَّذِينَ يُعْبُدُونَ فِي الْأَرْضِ دَلِيلًا لِّلْحَوْنِ ۖ

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ۖ

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۖ فَأَبِيتَ بِآيَاتِنَا كُنُتَ مِنَ الضَّالِّينَ ۖ

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لِّهَآئِهِمْ ۖ وَلَا تَجْرِبُونَ أَيَّامَهُمْ ۖ

وَلَا تَسْتَوُوا بِهَا صُورًا ۖ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ۖ

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا لِمِمَّا بَدَّوْا ۖ

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَن كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۖ

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ۖ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ۖ

ومی تراشید از کوه ها خانه های ماهرانه
(۱۴۹) .

پس بترسید از خدا فرمانبرداری من کنید
(۱۵۰) .

و اطاعت مکتبید فرمان از حد گذرندگانرا
(۱۵۱) .

آنانکه فسادمی کنند در زمین و اصلاح نمی
نمایند (۱۵۲) .

گفتند جزاین نیست که تواز جادوشدگانی
(۱۵۳) .

نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار
نشانه ای اگر از راست گویانی (۱۵۴) .

گفت این ماده شتر است وی را یک نوبت
آب خوردن ست و شمارانوبت روز معین
(۱۵۵) .

و دست مرسانید و اربع قوبت که آنگاه
در برگیرد شمارا عذاب روز بزرگ (۱۵۶) .

پس پی زدند آنرا پس گشتند پشیمان
(۱۵۷) .

پس دگر گرفت ایشان را عذاب هر آئینه درین
ماجرا نشانه هست، و نبودند بیشترین
ایشان مسلمانان (۱۵۸) .

و هر آئینه پروردگار توهمان ست غالب
مهربان (۱۵۹) .

دروغگو شمردند قوم لوط پیغامبران را
(۱۶۰) .

چون گفت بایشان برادر ایشان لوط آیامی
ترسید (۱۶۱) .

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۳۳﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَعْرَضَ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۴﴾

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۳۵﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۳۶﴾

قَالُوا هِيَ كَمْ تَتَّبَعْتَهُ لِيُطِيعُوا أَتْلُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿۳۷﴾

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿۳۸﴾

رَبِّ نَجِيِّ وَأَهْلِ وَمَا يَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾

فَتَبَيَّنَتْ لَهُمْ وَأَهْلَهُ أَجْزَائِهِمْ ﴿۴۰﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿۴۱﴾

فَهُمْ دَرَجَاتٌ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۴۲﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا أَفْسَاءً مَطَرِ النَّثِيرِينَ ﴿۴۳﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۴۴﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۴۵﴾

هرآئینه من برای شما پیغامبر با امانتم
(۱۶۲) .

پس بترسید از خدا و فرمان من برید
(۱۶۳) .

و سوال نمی کنم از شما برتبلیغ رسالت
هیچ مزدی، نیست مزد من مگر بر
پروردگار عالمها (۱۶۴) .

آیا بقصد قضای شهوت میروید بسوی
مردان از اهل عالم (۱۶۵) .

ومی گذارید آنچه آفریده است برای شما
پروردگار شما از زنان شما بلکه شما
گروهی از حد گذشته اید (۱۶۶) .

گفتند اگر باز نه آئی توای لوط هرآئینه
باشی از بیرون کردگان (۱۶۷) .

گفت هرآئینه من عمل شمارا از دشمنانم
(۱۶۸) .

پروردگارا نجات ده مرا و اهل مرا از وبال
آنچه می کنند (۱۶۹) .

پس نجات دادیم او را و اهل او را همه
یکجا (۱۷۰) .

مگر پیرزنی که بود از باقی ماندگان (۱۷۱) .
باز هلاک ساختیم آن دیگران را (۱۷۲) .

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بدست
باران ترسانیدگان (۱۷۳) .

هرآئینه درین ماجرا نشانه است، و نبودند
بیشترین ایشان مسلمانان (۱۷۴) .

و هرآئینه پروردگارتو همان ست غالب

كَذَّبَ أَصْحَابُ آلِ يُوسُفَ بْنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٥﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٦﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٧﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَمَرْتُ بِأَعْمَالٍ لِيَبْلُغُنَّ أَجْرَهُمْ

أَوْ فِئَةٍ مِّنْكُمْ يَوْمَ تَكُونُ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٧٨﴾

وَرُؤُوسَ الْبُقَاعِ الْمُنْتَفِيزِينَ ﴿١٧٩﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ

مُفْسِدِينَ ﴿١٨٠﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَيَّةَ الْأُولَىٰ ﴿١٨١﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٢﴾

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّلُكَ لَئِنِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨٣﴾

فَأَسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

قَالَ رَبِّي عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٥﴾

فَلَذُوبُهُ فَخَذَّ لَهُمْ

مهربان (١٧٥) .

دروغگو شمردند باشندگانِ ای که

پیغامبران را (١٧٦) .

چون گفت بایشان شعیب آیانی ترسید

(١٧٧) .

هر آئینه من برای شما پیغامبر با امانتم

(١٧٨) .

پس بترسید از خدا و فرمان من برید (١٧٩) .

و سوال نمی کنم از شما بر تبلیغ رسالت

هیچ مزدی، نیست مزد من مگر بر

پروردگار عالمها (١٨٠) .

تمام پیمائید پیمانها را و مباحثید از زیان

دهندگان (١٨١) .

و بسنجید به ترازوی راست (١٨٢) .

و ناقص ندهید بمردمان اشیای ایشان را

و بیبک مگردید در زمین فسادکنان (١٨٣) .

و بترسید از خدا که آفرید شمارا و خلائق

نخستینیان را (١٨٤) .

گفتند جز این نیست که تواز جادو شدگانی

(١٨٥) .

و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آئینه

می پنداریم ترا از دروغ گویان (١٨٦) .

پس با فگن بر ما پاره ای از آسمان

اگر از راست گویانی (١٨٧) .

گفت پروردگار من داناترست بآنچه می

کنید (١٨٨) .

پس دروغگو پنداشتند او را پس گرفتار

کردایشان را عذاب روز سائبان^(۱) هرآئینه
وی بود عذابِ روزِ بزرگ (۱۸۹) .

هرآئینه درین ماجرا نشانه هست و نه
بودند بیشترین ایشان مسلمانان (۱۹۰) .

وهرآئینه پروردگارتو همان ست غالب
مهربان (۱۹۱) .

وهرآئینه قرآن فرود آورده پروردگار
عالمهاست (۱۹۲) .

فرودآوردش روح الامین (یعنی جبرئیل)
(۱۹۳) .

بردل توتاشوی از ترسانندگان (۱۹۴) .

بزبان عربی روشن (۱۹۵) .

وهرآئینه خبروی در صحیفه های پیشینیان
ست (۱۹۶) .

آیانست برای ایشان نشانه آنکه می دانند
حقانیت قرآن را عالمان بنی اسرائیل
(۱۹۷) .

و اگر فرود می آوردیم قرآن را بر بعض
عجمیان (۱۹۸) .

پس می خواندش برایشان هرگز نمی شدند
آزادآور دارندگان (۱۹۹) .

همچنین درآوردیم انکار را در دلهای
گنهگاران (۲۰۰) .

ایمان نمی آرند بقرآن تاآنکه ببینند عذاب
درد دهنده (۲۰۱) .

پس بیاید به ایشان ناگهان و ایشان بی

عَذَابِ يَوْمِ الظَّلَامَةِ إِنَّكَ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۸۹﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹۰﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۱﴾

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾

تَنْزِيلَ بِهِ الرُّوحِ الْأَمِينِ ﴿۱۹۳﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۴﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۹۵﴾

وَأَنَّكَ لَكِنِّي نَذِيرٌ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۶﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۹۷﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۹۸﴾

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹۹﴾

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۲۰۰﴾

لِيَذُوقُوا مِنْهُ حَشَىٰ بِرَأْوِ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿۲۰۱﴾

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۰۲﴾

(۱) یعنی آتش بشکل سائبان ظاهر شد و هلاک ساخت .

- خبرباشند (۲۰۲) .
- پس گویند آیا مهلت داده میشویم (۲۰۳) .
- آیا عذابِ مارا بشتاب می طلبند (۲۰۴) .
- آیادیدی که اگر بهره مند سازیم ایشان را سالها (۲۰۵) .
- بازیاید بدیشان آنچه ترسانیده می شدند (۲۰۶) .
- چه چیز را دفع کند از سرایشان بهره مند بودن ایشان (۲۰۷) .
- وهلاک نه کردیم هیچ دهی را الاّ اورا بیم کنندگان بودند (۲۰۸) .
- بجهتِ پنددادن و نبودیم ستمگار (۲۰۹) .
- و فرود نیاوردند قرآن را شیطانان (۲۱۰) .
- و سزاوار نیست ایشان را ونمی توانند (۲۱۱) .
- هر آئینه شیطانان از شنیدن دُور کردگانند^(۱) (۲۱۲) .
- پس مخوان با خدام معبود دیگر را آنگاه باشی از عذابِ کردگان (۲۱۳) .
- و ترسان خویشاوندان نزدیکِ خود را (۲۱۴) .
- و پست کُن بازوی خود را^(۲) برای آنانکه پیروی تو کردند از مسلمانان (۲۱۵) .
- پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگو
- فَقُولُوا هَلْ عَنَّا مَنظُورٌ ﴿۲۰۲﴾
- أَيَعَذَابُ إِنَّا نَسْتَعْتِجُونَ ﴿۲۰۳﴾
- أَفَرَأَيْتَ إِن مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿۲۰۴﴾
- ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۲۰۵﴾
- مَا عَسَىٰ لَهُمْ مَا كَانُوا يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۲۰۶﴾
- وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَوْمٍ إِلَّا مَا نَظَرْنَا ﴿۲۰۷﴾
- ذُرِّيَّةٌ مَّا لَنَا ظَالِمِينَ ﴿۲۰۸﴾
- وَمَا تَوَلَّكَ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴿۲۰۹﴾
- وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيمُونَ ﴿۲۱۰﴾
- إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُورُونَ ﴿۲۱۱﴾
- فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿۲۱۲﴾
- وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿۲۱۳﴾
- وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱۴﴾
- وَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۱۵﴾

(۱) یعنی از شنیدنِ کلام ملائکه .

(۲) یعنی تواضع کن .

هرآئینه من بی تعلقم از آنچه شمامی کنید
(۲۱۶) .

و توکل کن بر غالب مهربان (۲۱۷) .

آنکه می بیند ترا چون برمی خیزی (یعنی
وقت تهجد) (۲۱۸) .

ومی بیندگشتن ترا^(۱) در میان سجده کنند
گان^(۲) (۲۱۹) .

هرآئینه وی همان ست شنو ادانا (۲۲۰) .

آیا خبردم شمارا که برچه کس فرودی
آیند شیطانان (۲۲۱) .

فرودی آیند بر هر دروغگوی گنهگار
(۲۲۲) .

می نهند گوش و بیشترین ایشان دروغ
گویانند (۲۲۳) .

و شاعران پیروی ایشان می کنند گمراهان
(۲۲۴) .

آیامی بینی که ایشان در هر میدانی سگردان
شوند (۲۲۵) .

و آنکه ایشان می گویند آنچه نمی کنند^(۳)
(۲۲۶) .

مگر آنکه ایمان آوردند و عملهای شایسته
کردند و ذکر خدا کردند بسیاری و پیروز
گشتند بعد از آنکه مظلوم شدند و خواهند
دانست ظالمان که بکدام جا باز خواهند
گشت (۲۲۷) .

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۲۱۶﴾

الَّذِي يَرِيكَ جِئِن لَقَوْمٍ ﴿۲۱۷﴾

وَتَقَابُلِكَ فِي الْيُحَدِّثِينَ ﴿۲۱۸﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۲۱۹﴾

هَلْ أُنَبِّدُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿۲۲۰﴾

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَقَابٍ مِّثْمُورٍ ﴿۲۲۱﴾

يُقُوتُونَ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ لِيَذُوبُوا ﴿۲۲۲﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿۲۲۳﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَمِيمُونَ ﴿۲۲۴﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۲۵﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذُكُرُوا بِاللَّهِ كَثِيرًا ﴿۲۲۶﴾

وَأَنْتُمْ صَرُورٌ إِنَّ بَعْدَ مَا ظَلَمْتُمْ أَوْسَعَ لَكُمُ اللَّهُ مَطَلِبًا ﴿۲۲۷﴾

أَتَىٰ مُنْقَلَبًا يَنْفَلِقُونَ ﴿۲۲۸﴾

(۱) یعنی از قیام بر کوع و از رکوع بسجود .

(۲) یعنی نمازگذاران .

(۳) یعنی بهر مضمون مبالغه می کنند .